

Zdeněk Fibich

ŠÁRKA

Předehra

PRVNÍ DĚJSTVÍ

Obětní háj blíže Vyšehradu. Nalevo povýšený kamenný stolec. V pozadí jsou vidět hradby Vyšehradu. Hájem se dlouží poslední lehké stíny šera, nad vrcholky lesa se počíná rdít východ. Na dolejších stupních stolce sedí Vlasta s hlavou skloněnou do dlaní. Po chvíli povstane a rozhlíží se hájem.

VLASTA

Stínové vy duší zemřelých, již
lehkým křídlem v háji svatém stromů
témě obletujete, proč v dáli
oku mizíte?... Ó, postůjте v svém
plachém tčkání!... Hle, žhavá touha
pudí mě, bych v kmitných sborech vašich
našla tu, jež odešla, by bolest
družkou nám jen zůstavila v odvet!...

Sluneční paprsky stále více prozařují háj.

Marně volám!... Marně!
Mizí ve výšinách! –
K větvicím již vracejí se ptáci,
strach jež před dušemi zapudil,
a jarým pěníм zdraví odchod stínů! –

Unesena nádherným obrazem vycházejícího slunce.

Nad lesem, hle, z pevné brány nebes
slunce vystupuje jako skvělý rek,
jenž v mocné dlaní štítem zlatým vládne!

Náhle se zachvěje a zahalí si tvář rízou.

Skryj se, hlavo porobená,
svatý lesk by jeho na tě nepad! –

Klesne opět na stupně stolce. Náhle v pozadí háje se ozve šustot. Nad koruny stromů vyletí ostrůž, za ním se vzduchem kmitne šíp a zasáhne ho. Pták se chvíli trhaně zmítá, pak klesne na zemi. Jakmile dopadl, z houštiny vyběhne Šárka s lukem v ruce, spěchá k ptáku, pozvedne ho a prohlíží.

ŠÁRKA

Mrtev! Bystře šíp můj přímo k prsoum
letěl! Teplou krev již lačně země pije!
Vám za obět ruka má ho
sklála, vám, bozi věční!

Položí ptáka do pozadí, kde je místo pro žertvu.

Statnost svou a sílu
k nohám vašim zbožně kladu;
žár ten mladistvý, jenž v nitru plane,
za žertvu vám dávám!

Zdeněk Fibich

ŠÁRKA

Overture

ACT 1

Sacrificial grove near Vyšehrad Castle. Left, an elevated stone throne. The ramparts of Vyšehrad Castle are seen in the background. The last elongated shadows of dusk are falling on the grove, just as the eastern sky over the treetops is turning crimson. Vlasta is sitting on the lover steps of the throne, holding her face in her hands. After a while she rises and looks over the grove.

VLASTA

Shadows of departed souls fluttering on your light
wings arend the sacred grove's treetops,
why have you disappeared
from view in the distance... Have the sun's
golden arrows dispersed you?... Stand still,
in your hurried journey!... Behold, a yearning
urges me to seek in your vanishing hosts the one that
has departed, leaving pain as our only legacy!...

The sun's rays continue to penetrate the grove.

I cry in vain!... In vain! They disappear
in the heights above! –
The birds, who by the dead
were frightened away, now return to the trees,
their gay song green the shadows' departure! –

Fascinated by the glorious spectacle of the rising sun.

Above the forest, behold, from the solid gates of heaven,
the sun is rising, like a magnificent hero,
wielding a golden shield in his mighty hand!

She shivers suddenly, then hides her face in her robe.

Hide, enslaved head,
from the holy lustre of his shield! –

She drops again on the steps of the throne. A rustle is suddenly heard from behind the grove. A falcon shoots across the sky. An arrow flashes with a whizz and hits the bird, which jerks and drops dead on the ground. Šárka comes running from the shrubs, holding a bow, hurries towards the bird and examines its body.

ŠÁRKA

Dead! My arrow flew straight to its breast,
the thirsty earth now drinks its warm blood!
My hand has struck it down
in sacrifice to you, eternal gods!

She places the bird in the background on the sacrificial stone.

My courage and my strength
I humbly lay down at your feet;
I bring to you in sacrifice my passionate youth,
that burneth in my breast!

Tu spatří Vlastu, jež posud sedí v zadumání na stupních stolce.

Viz, zde děva
sama v zadumání!

Postoupí blíže.

Aj, toť Vlasta!

VLASTA

vytrhne se ze zamyšlení a vzchopí se
Šárko! – Ty! – Ach, také bloudíš zvěř
jak vyplašená! –

ŠÁRKA

s trpkou výčitkou

Vlasto, proč se straniš
Vyšehradu síní? s tebou bychom
nebyly tak klesly!

VLASTA

s hrdou vážností se vzpřímí

Robou být jsem měla?
Pohrdání, posměch zítí kolem sebe?

Upřeně pohlédne na Šárku.

Mluv však; temných zvěstí
mrak já vidím na tvém čele.

ŠÁRKA

prudce

V svaté háje houštiny
zda hanba naše nedolétla?

temně

Zaduněly rány
pádné v štít a rohů hlahol volal
k radě první, Libuše co v smrti
stín nám klesla. S družkami jsem spěla
k Vyšehradu. Ale výsměch jen a
zloba záští vítaly nás v očích
mužů. Hradbou pevnou před kamennou
síní dleli, s úšklebkem nás slali
ke krbu a ku vřetenu. Dosti
prý té ženské vlády, muž zas bude
pánem ženy! Navždy od zlatého
stolce stupňů vystvali nás! Vše to
hlavně dílem Ctíradovým, jehož
pýchu práva naše urážela.

VLASTA

Běda! Poroba jen údělem teď naším!

ŠÁRKA

K čemu malomocné stesky!
Nyní doba k činům! Jitra toho
Přemysl a muži slavnou žertvu
vznítí zde, by bohy naklonili
vláde svojí. Vyčkáme zde a svá
práva třeba mocí žádat budem!
viz, tam družky naše již se blíží!

Hájem se porůznu scházejí dívky.

She sees Vlasta sitting on the steps of the throne.

Behold, a maiden
sitting alone a-pondering.

She approaches closer.

It's Vlasta I behold!

VLASTA

pulls herself together
Šárka – it's you! – You too are wandering,
like a frightened animal! –

ŠÁRKA

bitter, reproachful

Vlasta, why do you avoid
the halls of Vyšehrad? With you,
we would not have sunk so low!

VLASTA

proud, standing upright

Should I have become a slave
and suffered disdain and ridicule all around me?

She looks frankly at Šárka.

Speak up! a cloud
of dark news I behold on your countenance.

ŠÁRKA

abruptly

Has not our shame
yet reached the sacred groves?

darkly

Thunderous strokes
of shields and blows of horns,
resounded in the session of the council, its first
since Libuše fell in the shadows of death.
With my fellow maidens I hurried to Vyšehrad.
But only mockery and hateful scorn greeted us
in the eyes of men who barred the entrance
to the stone hall. mocking us,
they sent us back home to our hearths and spinning
wheels. Enough of women's rule, they said, man shall
be woman's master again! They chased us
from the throne's golden steps – forever!
all this is chiefly Ctírad's work. His pride
has been offended by our rights!

VLASTA

Woe! Oppression will now be our only lot!

ŠÁRKA

Poor-spirited complaints are of no avail!
now is the time for action! In the morning
Přemysl and his men will offer here
a solemn sacrifice, seeking to move
the gods in favour of their rule. We shall wait here
to claim our rights, if need be by force!
Look, our sisters are coming!

The maidens arrive in the grove from different directions.

DĚVY

S teskným srdcem v koby svatého my
háje vstupujem, neboť věční
odvrátili od nás přízeň svoji!

SVATAVA

Naše oběť nemilá jich zraku!

RADKA

Slova chvály odmítají němě!

ČASTAVA, RADKA, MLADA, SVATAVA

Kněžno Libuše, ty v krajích věčných
slyš, jak osiřely tvoje družé!

LIBYNA

Zlatým štítem ochrany nám bylas,
poroby šíp vnik' teď v prsa naše!

ČASTAVA, RADKA, SVATAVA, DĚVY

Pohasla již světla očí tvých,
z nichž k nám linula se přízeň věčných!

DĚVY

Běda! Běda! Běda!

ŠÁRKA

Hoj, vy děvy malé myslí! Lépe,
zdá se, já že chápu záměr bohů!
Mlčení zda jejich nedí zřejmé,
samy bychom k dílu spěly?
nemilují věční slabost, bázeň,
v srdci smělém jen si oltář staví!

VLASTA

*jež dychtivě naslouchala slovům Šárky,
vroucněji ji obejmě*
Svatá věštba mluví ústy tvými!
Libuše nám tebou pokyn dává!

DĚVY

Jasný již nám smysl slova tvého!
Vlastní silou pouta strhat máme!

VLASTA

nadšeně
Slyšte, věční, prosby hlas a právo
svaté vraťte nám! Ať vzejde nám jak
slunce jas již volnost zářná!

DĚVY

Slyšte, věční...atd.
Z poroby teď prachu povzneseme své
témě! Přisaháme svatě, že i životem svá
práva hájit budem!
Směle vítězstvím již spějme k cíli!

MUŽI

z dále
Vítejte nám, svatoháje stíny! Vítejte nám!
Kam nás vede zbožných citů plání!

VLASTA

trpce
Nuže, ustupme již stranou, trpkým
údělem jak porobených bývá!

THE MAIDENS

With grieving hearts we enter
this sacred grove. The eternal gods
have denied us their favours!

SVATAVA

Our sacrifice found no grace in their eyes!

RADKA

Silently rejecting words of praise!

ČASTAVA, RADKA, MLADA, SVATAVA

Princes Libuše, hear, in the eternal realm,
how dejected your maidens have become!

LIBYNA

You were the golden shield of our protection,
our hearts are pierced by arrows of oppression now!

ČASTAVA, RADKA, SVATAVA AND THE MAIDENS

The lights in your eyes have gone out,
the radiation of the favour of the eternal gods!

THE MAIDENS

Woe! Woe! Woe!

ŠÁRKA

Oh, you fainthearted maidens! Better than you,
it seems, do I understand the god's designs!
Is it not perhaps intended to tell us
to promote the cause ourselves?
The eternal ones don't favour weakness, fear,
only in courageous hearts do they erect their altars!

VLASTA

*who has been listening eagerly to Šárka's words
embraces her warmly*
Holy prophecy speaks through your lips!
Through you Libuše conveys to us her commands!

THE MAIDENS

The meaning of your words is clear to us!
We are to tear our chains with our own strength!

VLASTA

enthusiastically
Hear, eternal ones, the voice of supplication,
return to us our holy right. Let bright
freedom be reborn like the sun's light.

THE MAIDENS

Hear us, eternal gods...
From the dust of oppression we will raise
our heads! We swear a solemn oath
to defend our rights even with our lives!
boldly by victory let's advance to our goal!

THE MEN

arriving from the distance
Welcome, shades of the holy grove! Welcome!
The flame of devout feelings has led us here!

VLASTA

bitterly
Stand aside now, it is the bitter
lot of slavery!

Dívky postoupí napravo do háje.

ŠÁRKA

*dívá se do lesa, náhle se prudce zachvěje
a vykřikne*
Ctirad!

temně

Opět vidím hanbu naši,
ponížení!
V hanbě k zemi sklonit
hrdé čelo to, by v pokoření
cítíl moc a vládu ženy! Kde jen
najít kouzla, která by ho spjala?...

*Z levé strany vyjde dvanáct ženců bíle oděných, s lipovými
věnci na hlavách a s varyty v rukou; v jejich čele kráčí Vitoraz
a nese smolnici, již se má zanítit žertva. Za nimi jdou jinoši,
nesoucí k žertvě bohaté dary květin a ratolestmi ověncené. Pak
ve skupinách přicházejí kmeti, leši a vladykové. V jejich středu
kníže Přemysl, jemu je nejbliže Ctirad. Přemysl vystoupí na
stolec, muži se seskupí kolem něho. Děvy zůstávají v pozadí,
jedině Vlasta za následující řeči Přemyslovy stále postupuje
blíž a s napětím a s výrazem naděje naslouchá jeho slovům.*

MUŽI

Zdráv buď statný Přemysl, náš kníže!

PŘEMYSL

Přízeň bohů všem! Mně pozdravení
budte všichni vy, kdož páskou svatou
se srdcem mým spjati jste, s mým žalem
nezměrným a mocným, stíny své jenž
v duši rozsypal! již odpusťte mi
bozi věkožízni, s nitrem teskným
k oběti že vaší přistupuji;
radostno a milo však co v dobách
blahých bylo, trudem teď se stalo.
Dvakrát bolestné ty upomínky
šťěstí!

Žadumá se.

Větve dvě, hle, úzce spolu
vyrůstaly na pni svorné lásky.
Haluze se jejich proplétaly,
lístky s něhou k sobě chýlily se!
Jeden úsměv slunce obě blažil,
kropila je rosy jedné vláha.
Sněžná zimy příze, svěží jara
květy v úzké obětí je obě spjaly.
V stínu jejich ptáčci tichý
útulek svůj měli, ochraně jich
svěřující hnízda. Slunná záře
šťěstí kolem šířila se, zdar a
požehnání na všem vykvétaly!
Náhle ničící dlaň Morany kol
spěla, krutě podlomila jednu
z družných větví! S listím svadlým k zemi
schýlila se! Libuše má, zářný
sne ty mého žití, z něhož bédný
procitl jsem s nitrem bolem zdraným!
Ach! Kde jsi? Kam zmizel zjev tvůj jasný?

The maidens move to the right side of the grove.

ŠÁRKA

*looks towards the forest; suddenly she shudders violently
and cries out*
Ctirad!

somberly

Again I see our shame,
our disgrace!
Oh, to bow down to the ground, in shame,
this proud brow, to humble him
by making him feel woman's power and rule!
But where to find the magic to chain him?...

*Twelve priests in white robes with wreaths of lime-tree branches
on their heads and carrying lyres emerge from the left; Vitoraz
is as the head of the procession, carrying a torch to light the
sacrificial fire. They are followed by pages with rich
sacrificial offerings covered by flowers and green twigs. behind
them are elders, clan leaders and chieftains. Prince Přemysl is
in the centre, Ctirad walks at his side. Přemysl ascends the
throne and the men stand around him. The maidens remain
in the background except for Vlasta, who comes closer in the
course of Přemysl's speech. She listens to his words, an
expression of tension and hope reflected in her countenance.*

THE MEN

Welcome, mighty Přemysl, our ruler!

PŘEMYSL

Blessings of the gods to all! and greetings
to you, bound by holy bond
to my heart, to my grief,
so vast and powerful, which has spilled
shadows in my soul! Forgive me,
eternal gods that I have come to the altar
of sacrifice with grief in my heart;
what formerly was gay and happy
now sorrowful has become.
Twice painful are those memories
of happiness!

He pauses.

Two branches grew closely together
from the trunk of harmony and love.
Their shoots intertwined,
their leaves caressing tenderly.
The same sun smiled down on both of them,
moisture from the same dew watered them.
The white snow of winter, the spring blossoms,
made their embrace close.
The birds nested in their shade,
seeking shelter and protection
from them. The sun's brilliant light
spread happiness all round, prosperity and
blessing blossomed everywhere!
Then suddenly the ruinous hand of death swept along,
inflicting a mortal blow
on one of the amorous branches. Its foliage
withered and bent to the ground. Oh, Libuše,
radiant dream of my life, from which I have awoken
sorrowful and broken-hearted.
Where are you? Where has gone your brilliant being?

Kde tě hledat má mé zoufalství, má
láska, moje touhy? – Žel, ó žel mi,
žeš mne opustila! – však již skryj se
zrakům cizím ráno otevřená!
Nemůžno jest v žalu klesat!

k lidu

Nuže, přistupme již k žertvě slavné, slova
chvály vzdejme bohům spásám, by nám
útěchu a mocnou přízeň slali!

*Přemysl sestoupí k žertvě, již Vitoraz připravuje s
jinochy. Ten pak podá knížeti smolnici, již žertvou zanítí.
Vitoraz a žreci stojí v polokruhu před žertvou.*

VITORAZ

Bože věčný, vládce světla, tmy a
plamenných též šípů z toulce mračen!

VITORAZ A ŽRECI

Svarohu, ty v sídle věkovitém,
jemuž koří všech se bohů sbory,
tající se v lesích, řekách, skalách,
před nímž uklání se slunce zlaté,
po tvrdé jež hradbě nebes kráčí,
měříc kroky svými život lidský!
Přijmi oběť, již ti zanítla
srdce naše, kořící se tobě!

ŽRECI A MUŽI

Slova chvály nechť zní bohům spásám!
Sílu vítězíci muži kladou
v paže, moudrost v duši chrabrou, aby
zemi spravoval a vedl k slávě!

ŠÁRKA

Hoj, vy muži, chlubné zmije! K výši
věčných chcete vrhat pých svůj! Nikdy
boží nežehnají křivdění! Vaše
oběť ohavna jich jasné líci
a buď rozmetána!

*Vrhne se k žertvě, vytrhne jednomu muži meč a rozmetá
žertvou. Muži, překvapení neočekávaným útokem, pozdě se
snaží tomu zabránit. Ostatní děvy kromě Vlasty spějí Vlasty
spějí Šárce na pomoc a zápasí s muži.*

DĚVY

Vzhůru!
Křivdu mstěte!

MUŽI

Hrůza! Knížete i bohů
pohana to smělá!

DĚVY

Pomsta svatá
ved' nás!

MUŽI

Zběsilé vy, zpátky, zpátky!

PŘEMYSL

Slyšte všichni jménem Libuše můj hlas!

Where shall my despair search for you,
my love, my desire? – Woe, oh woe to me, now that
you have left me! –
Hide from strangers' eyes, you open wound!
It is unmanly to bow in sorrow!

facing the crowd

Let us now start the holy ceremony, words
of praise let us sing to the gods,
to pray for consolation and their mighty favour!

*Přemysl steps down to the altar where Vitoraz and the pages
are preparing the offering. Vitoraz hands Přemysl the torch to
light the fire. Vitoraz and the priests stand in a semicircle in
front of the altar.*

VITORAZ

Our God eternal, ruler of the light and the darkness,
and of piercing arrows from the clusters of clouds!

VITORAZ AND THE PRIESTS

Oh, Svaroh, in your ageless seat,
to you hosts of gods bow in reverence,
concealed in woods, rivers and rocks,
revered by the golden sun,
moving across heaven's strong ramparts,
measuring with its steps human life!
accept this sacrifice, kindled by our hearts
that bow in homage to you!

THE PRIESTS AND THE MEN

Let songs of praise rise to gods the saviours!
They put victorious strength in man's arms,
and wisdom in his brave soul,
to make him rule the land and lead it to glory!

ŠÁRKA

Oh you men, you boastful vipers!
Hurling your pride at the eternal gods' throne!
The gods will never bless injustice. Your
sacrifice is repulsive to their brilliant face,
it must be swept away!

*She throws herself at the sacrificial pile, seizes a man's sword
and scatters the pile. Surprised by the unexpected attack, the
men try to keep her back, but it is too late. The other maidens,
except Vlasta, come to Šárka's help and struggle with the men.*

THE MAIDENS

Forward!
Vengeance!

THE MEN

Horror! What daring insult
to the ruler and gods alike!

THE MAIDENS

May sacred vengeance
guide us!

THE MEN

Are you mad? Stop it! stop!

PŘEMYSL

Hear, all of you, in Libuše's name,

Oh, ochraňte již před zlobou vášně
svatý země mír!

*Dívky a muži ustávají v púťce a ustupují, jen Šárka stane před
stolcem v hrdém vzdoru.*

CTIRAD

Můj kníže, viz, zda
pravdou slova má, že bejlí ženské
vlády příliš směle kolem stolce vzrostlo?

Ukáže na Šárku; jízlivě

Krásná jest! Však líce děvy
šalbou jen! Toť skvělý květ, jenž plný
otravy! Ty dlaně bílé zášti
nástrojem! Ta ústa růžová jen
pomstou dýchají a pýchu zná jen
srdce ledové!

MUŽI

Ó, prones soud svůj!
Krev my žádáme za vinu její!

VLASTA

předstoupí před stolec
Svatým jménem tím, jež sám jsi vzýval,
volám k tobě, kníže! Dříve slyš, než
soudit budeš! Žádám právo jen!

DĚVY

Chceme právo jen!

PŘEMYSL

Já svatost práva chránit vždycky budu,

s pohledem na Šárku

ale plenit bejlí bezpráví! Nuž
mluv, kdo po právu zde voláš!

VLASTA

předstoupí blíže
Jlako blahý ohlas doby zašlé v duši
zvučí slova dojemná! Ta slova
žalně lkala nad zlomenou snětí,
z družného jež svazku vyrvána, již
nikdy nemůže chránit stolec zlatý. –
Větev ale štíhlá, hrdá květy
bílé v rozpuk vypěstila, jež jí
části těla byly. A když padla
podlomena ranou smrtí, květy
bílé, setřeseny, skanuly jak
slzy ke zlatého stolce stupním. –
Ó rci, kníže, proč ty květy větve
drahé šlapat chceš teď ve porobu,
proč je zdeptat v pokoření?

s nadšenou vroucností

Slyš mě!
Z hloubi bolu
svého k tobě úpím!
Vrať nám práva svatá! Dej, ať Šárka
v sněmch slavných věhlasný meč třímá,
Vlastě svěř zas desky svaté a nechť

my voice! Beware of evil passions,
and defend the land's sacred peace!

*The maidens and the men stop fighting and draw back. Šárka
stands facing the throne in defiance, proud.*

CTIRAD

My Prince, please consider
if I speak the truth when I say that women's weeds
have too boldly grown around the throne?

He points at Šárka; with a sneer

A beauty she is! But a maiden's loveliness
is but a deceit! A lovely blossom
yet full of poison! Those white hands are
an instrument of hatred! The rosy lips
breathe revenge, and pride only
dwells in her icy heart!

THE MEN

Pronounce your judgement!
We demand her blood in punishment!

VLASTA

approaches the throne
In the sacred name you yourself invoked,
I call on you, my prince! First hear me
before passing judgement! I demand but justice!

THE MAIDENS

We demand justice!

PŘEMYSL

I shall always defend the sacred rights,

with a glance at Šárka

I shall weed out injustice! Speak,
speak up, you, who calls for justice!

VLASTA

comes nearer
Like the blissful echo times past
your moving words sound in my heart! Those words
lamented over the broken branch,
torn from the tender caress,
that can never again protect the golden throne! –
A tender branch, blessed with white
blossoms which were a part of its being.
And when it fell,
uprooted by the wound of death,
the white blossoms shaken to the ground, fell,
like tears on the steps of the golden throne. –
Oh, tell me, prince, why you want to trend down
the precious blossoms into contempt,
why humble them?

with enthusiastic warmth

Hear me!
I address you from the depth of my pain
sufferingly!
Restore our sacred righte! Let Šárka
hold her renowned sword in the great councils,
entrust Vlasta with the sacred books and

děvy střeží oheň pravdozvěstný,
jehož plamen spravedlivé chrání!
Láska svatá k právům těm nás pojí,
srdce z ňader s nimi bys nám vyrval!

Poklekne v nejvyšším zanícení.

DĚVY

Vyslyš! Vyslyš prosby naše vroucí!

PŘEMYSL

dojat

Povstaň, Vlasto! Ne tam místo ženy!
Úcta, láska právem buď jí svatým,
ale muž jen v zemi naší vládní! –

Vlasta povstane s výrazem nejvyššího bolu.

Ve znamení smíru, Šárko, slyš,
já život tobě dávám!

ŠÁRKA

prudce

Co můj život!

Jinou milost, kníže, přej! Ty ženou
zhrdáš, nuže sílu její změř!

Mně dovol v zápas jíti s tím, jež muži
zvolí! Boží, sami sudte, na čí
straně právo! Komu nejmocnější
plamen zášti v oku hárá, ten ať
jest můj sok! – Ta slova vyzývají
tebe, Ctirade!

CTIRAD

Mně v posměch tvoje slova!

Šelmu dravou pust' a Ctirad

pouhou rukou rvát se bude s drápem

ostrým, tura zkrátí tvrdou pěstí,

ale nikdy neskloní se, aby

sílu měřil v pŕtce směšné s ženou!

ŠÁRKA

se zbraní tasenou vrhne se proti němu divoce

Urážku tu životem mi splatíš!

VLASTA

ji zadrží

nikdy vraždou! Bojem přímým spějme
k právu!

DĚVY

Vzhůru k boji!

MUŽI

Nuže v zápas!

let the maidens guard the oracle fire,
whose flames protect those living in justice!
Sacred love binds us to those rights!
You would tear our hearts from our breasts with them!

She kneels down, overcome by emotion.

THE MAIDENS

Hear! Hear our ardent prayers!

PŘEMYSL

moved

Arise, Vlasta! That is not woman's place!

Respect, and love should be your sacred right,
but only men will rule our country! –

Vlasta rises with an expression of the deepest pain.

As a sign of peace, Šárka, hear,
I give you your life!

ŠÁRKA

abruptly

What worth is my life?

Bestow on me a different favour, my prince!

You scorn women, well, try our strength!

Allow me to fight one of your men whom your
company will choose. May the gods themselves decide
on whose side justice lies!

Whose eye reflects the greatest hatred,
let him be my rival. – These words are a challenge
to you, Ctirad!

CTIRAD

Your words are but a mockery!

Let loose a beast of prey

and with bare hands Ctirad will fight

sharp claws, will beat a bull with strong fists.

But never will he condescend to measure

his strength in a ridiculous fight with a woman!

ŠÁRKA

draws her sword and attacks him wildly

You will pay with your life for this insult!

VLASTA

holds her back

Not by murder! Only by combat
can we attain our rights!

THE MAIDENS

Forward! Into combat!

THE MEN

Let us fight, then!

DRUHÉ DĚJSTVÍ
Úvod

Hustý, divoký les. V pozadí obzor uzavřen chlumy, mezi nimiž se volným svahem vine úžlabina. nalevo ze stráně padá pramen. Kupředu se rozestupuje les v nevelkou mýtinu, na níž nalevo se rozkládá mohutný dub, jehož silné kořeny se místy prorývají půdou. Sluneční jas se tlumeně prodírá korunami stromů a vrhá zlatozelenavý svit na mýtinu. Porůznu jsou zde roztroušeny kameny a pařezy porostlé mechem; v pozadí na úpatí chlumu leží několik vyvrácených kmenů, opředěných lesním rostlinstvem. V pozadí se v úžlabině objeví Vlasta. Na pleci se jí houπά toulec se šípy a luk, na hlavě má přilbici, v ruce oštěp a štít. Zastaví se a volá zpět do lesa.

VLASTA
Hejá! Hejá!

Ž dále odpovídají hlasy děv.

DĚVY
Hejá! Hejá!

Žároveň se začínou v úžlabině objevovat děvy, podobně ozbrojené jako Vlasta.

VLASTA
sejde na mýtinu

Stavte krok! Jsme u cíle! Zde svatý dub, kde družky vyčkáme.

*Stane pod dubem.
Děvy sestupují úžlabinou na mýtinu.*

Vše ticho
posud kolem. Ani Šárka zde!
Přec mrakem temným letí vždy!

Oštěp zarazí do země, štít o něj opře.

Již těžká krví naše zbraň!
Dnes krutý byl to boj!

Usedne pod dubem. Děvy se shromáždí kolem ní.

Byl Zbislav chrabrý rek a mrtev
leží již; jest ubit jeho rod
i čeleď veškerá a statná těla
jich jsou šelmám potravou!

DĚVY
A statná těla jich jsou šelmám potravou!

VLASTA
rozhlédne se kolem a líce její se zasmuší
Však žel, že naše krev též za obět!

povstane

ACT TWO
Introduction

Thick wild forest. A valley winds down a slope, with woods blocking the far horizon. A stream meanders on the left. In front of us, the forest recedes into a small clearing with a huge oak-tree on the left. Its mighty roots have penetrated through the ground. The shaded sun behind the tree crowns throws a golden green light on the clearing. Here and there we scattered rocks and tree stumps overgrown with moss. In the background lie several fallen trees, overgrown with foliage. Vlasta appears in the background. She is wearing a helmet, carrying a lance and a shield in her hand and a bow with arrows on her shoulder. She stops and calls back into the forrest.

VLASTA
Heya! heya!

The maidens' voices answer her from a distance.

THE MAIDENS
Heya! Heya!

The maidens start appearing on the slope, they are all armed like Vlasta.

VLASTA
walks down to the clearing

Halt! We have reached our goal, this sacred oak where we will await the arrival of our sisters.

*She stands under the oak-tree.
The maidens are descending the slope and appearing on the clearing.*

Silence still reigns all around.
Šárka is not yet here. And she always
speeds forward like a dark cloud!

She sticks her lance into the ground and leans her shield against it.

Our arms are weighed down with blood already.
it was a cruel fight today!

She sits under the oak tree, the maidens gather around her.

Zbislav was a brave hero but dead
he lies already; his whole clan have been slain
and all his servants. Their strong bodies
are now being devoured by wild beasts!

THE MAIDENS
Their strong bodies are being devoured by wild beasts!

VLASTA
looks around her, sorrow fills her countenance
Alas, our blood too was shed in sacrifice!

She rises.

Vy, děvy bojovné, jež život daly
jste za naši svatou věc, vám věčná budiž čest!

DĚVY

Vy, děvy bojovné!
Vám slavná paměť buď!

Uhodí zbraněmi o štítu.

Však krvavá pomsta buď smírem vám!

Děvy také odkládají zbraně, zavěšují je na stromy a zarážejí do země. Pak se rozloží kolem Vlasty, jež usedla pod dub. Z pravé strany vystoupí Radka, Mlada a osm děv. Všechny jsou ve zbroji a dvě z nich nesou šatem pokrytý štít.

MLADA, RADKA A DĚVY RADČINY

Hoj! Zdrávy buďte, sestry!

DĚVY VLASTINY

Zdar buď vám! Vám zdar!

VLASTA A DĚVY VLASTINY

Zda šťastna byla vaše zbraň?

RADKA

předstoupí před Vlastu, za ní se postaví dvě děvy, které nesou štít zakrytý šatem

Dnes bozi s námi byli v díle. V spící
dědinu my vtrhly bouří divou. –
V mžiku zrudlo všechno plameny a krví!
Hoj! Tu bledý třas vše muže jal,
že v útěk dali se! My všechny
pobily je jako psy, že živí
zůstali jen dravci hladoví, již
vzduchem kroužili!

Strhne šat ze štítu.

Zde nová zdoba
na Děvína hradby!

Pozvedne za vlasy zkrvácenou hlavu muže.

DĚVY VLASTINY

s radostným obdivem
Pelej lech!

RADKA

Byl krutým nepřítelem děv!

RADKA, MLADA A VŠECHNY DĚVY

s divokým posměchem
Nuž s námi, reku, na Děvín!

Děvy položí zas hlavu na štít a odnesou.

VLASTA

To statný čin byl, Radko!
Dobry byl dnes boj! Vám díky,
bozi věční! Slunce vítězství nám
vstává z mraků krvavých a slavně
kyne čas, kdy hrdý Vyšehrad již
před námi se sklóní!

Heroic maidens, who have laid down their lives,
for our sacred cause, honour to you forever!

THE MAIDENS

Heroic maidens!
may your memory remain sacred!

They strike their arms against their shields.

May your consolation be bloody vengeance!

The maidens lay down their arms, hanging them on the branches and sticking them in the ground. They spread out around Vlasta who has seated herself under the oak-tree. From the right, Radka, Mlada and eight maidens appear. All are armed and two of them are carrying a shield covered with cloth.

MLADA, RADKA, RADKA'S MAIDENS

Hoy! Sisters, good health!

VLASTA'S MAIDENS

Good luck to you! Good luck!

VLASTA AND VLASTA'S MAIDENS

Have your arms brought you success?

RADKA

stands in front of Vlasta, two of her maidens, carrying the shield with the cloth, stand behind her

Today the gods were our side.
We rushed into a sleeping village like the storm. –
At once crimson flames covered all,
and blood! Hoy! The men grew pale and trembling
and ran for their lives! We killed them all
like dogs. And only birds prey
circling the sky above
stayed alive!

She pulls the cloth from the shield.

Look at this new prize
for the ramparts of Děvín Castle!

She lifts a bloody man's head by the hair.

VLASTA'S MAIDENS

admiringly
Pelej, the chieftain!

RADKA

A cruel enemy of women!

RADKA, MLADA AND ALL THE MAIDENS

mocking wildly
Come with us, now, aou hero, to Děvín Castle!

The maidens lay the head on the shield and carry it away.

VLASTA

A heroic deed, Radka!
You fought well. And our thanks to you,
eternal gods! The sun of victory rises
from bloodstained clouds, the day is
drawing near when proud Vyšehrad
will bow before us!

DĚVY
Vám díky, bozi věční!

V dálce je slyšet roh.

MLADA, VLASTA A DĚVY
Libyna to sdruží!

*Mlada vezme roh a odpoví.
Děvy Radčiny také odkládají zbraň a usedají.
Radka a Mlada jsou nejbliže Vlastě. Z lesa se ozve
dusot koní a hlasy.*

LIBYNA
S běsy v závod leťte! Hojo!

SVATAVA
v lese
Hojo! Jsme ti v stopě!

Mezi pokřik děv se mísí žalostné prosby zajatých žen.

ZAJATÉ
v lese
Běda! Slitování!

DĚVY
Plesný klus to! Vítězně se blíží!

*Ž lesa z pravé strany vystoupí Libyna a Svatava
ve zbroji a každá drží koně na uzdě.
Volají zpět.*

LIBYNA
Zajaté sem!

SVATAVA
Koně uvažte!

*Děvy přivléknou několik spoutaných žen, mezi nimi dívku ve
světlem rouchu svatebním. Jiné děvy odvádějí koně.*

ZAJATÉ
Běda! Slitování!

LIBYNA A SVATAVA
kynou spoutaným
Zde naše kořist!

ZAJATÉ ŽENY
*lomí rukama, některé poklekají, nevěsta klesá k zemi jako ve
mdlobách*
Soucit mějte! Zpět nás
pusťte k milým našim v chaty!

VLASTA
tázavě
Ženy jaté?

LIBYNA
ukáže na omdlelou dívku
Nevěsta to Sobka, druha
Ctiradova. Medovinou vše když
zpito bylo, zprostřed svatebního

THE MAIDENS
We thank you, eternal gods!

In the distance a horn is heard.

MLADA, VLASTA AND THE MAIDENS
That must be Libyna and her company.

*Mlada picks up a horn and answers by blowing it. Radka's
maidens also lay down their arms and sit down.
Radka and Mlada sit close to Vlasta. The trot of horses and
voices are heard from the forest.*

LIBYNA
Be it a chasing race! Hoyo!

SVATAVA
in the forest
Hoyo! We follow you!

*Pleading from the captured women is heard between the cries
of the maidens.*

CAPTIVES
in the forest
Woe! Mercy!

ALL THE MAIDENS
A joyous trot! Victoriously drawing nearer!

*Libyna And Svatava emerge from the forest on the right, both
are wearing armour and leading their horses by their bridles.
They call back.*

LIBYNA
Bring the captives here!

SVATAVA
The up the horses!

*The maidens drag in several women with their hands tied, a
young girl in bridal raiment among them. Other maidens lead
the horses away.*

CAPTIVES
Woe! Mercy!

LIBYNA AND SVATAVA
beck on the captives
Here is our booty!

THE CAPTURED WOMEN
*raise their hands, some drop to their knees. The bride falls to
the ground, about to faint.*
Mercy! Give leave to us
to return to our loved ones at home!

VLASTA
askingly
Women prisoners?

LIBYNA
points to the girl who has fainted
This is the bride of Sobek,
a friend of Ctirad.
When they were all drunken with mead

veselí my uloupily ji
i její družky.

*Při prvních slovech Libiny vystoupí z lesa Šárka v temném
zadumání; vyslechne vše.*

SVATAVA
Za námi však muži
v sled se dali.

LIBYNA
Pomstou nejprudší se
Ctirad s lidem hnal, leč v houšti lesní
stopu ztratili.

ŠÁRKA
dychtivě
Co říkáš? Že Ctirad
za vámi se dal? Pak přijde sem?

ČASTAVA
Já v lese zřela jej, on houštinou se
plížil, jak by hledal zvěř.

HOSTA
A sám byl,
čeled' asi jinam slal.

ŠÁRKA
To chvíle pomsty.
Rychle vzhůru! Vlasto, slyš, to
dílo přenech mně! Jen malou druž mi
ku pomoci dej. Chci, mnou by klesl!
Malá msta však smrt! On musí v hanbě zhynout!

VLASTA
Jak si žádáš, staň se! Pomni
však, že čestno, aby bojem padl
bohatýr, ne lstí!

ŠÁRKA
prudce
On padne! Na tom dosti! –

VLASTA
Na kůň zajaté a vzhůru
na Děvín!

ZAJATÉ
Ó běda! Slitování!

DĚVY
Marné lkání! Na Děvín již vzhůru!

*Děvy odejdou s Vlastou a zajaté odvedou s sebou. Mlada,
Radka, Hosta, Častava a osm děv zůstanou.*

ŠÁRKA
pro sebe, jako by nahlas pokračovala ve svých myšlenkách
Jako temný stín ta zášť se plíží
žitím mým! Já noci probděla
pro hled ten pohrdavý,
jenž mě v duši pálí!

prudce

at the wedding feast
we captured her with her companions.

*After Libyna starts speaking Šárka emerges from the forest.
She frowns, listening to the story.*

SVATAVA
The men, however,
chased after us.

LIBYNA
They wanted to take revenge,
Ctirad and his men, but in the forest shrubs
they lost all trace of us!

ŠÁRKA
eagerly
What do you say? Ctirad
chased you? He will come here, then?

ČASTAVA
I caught sight of him in the forest,
he waded through the shrubs as if seeking for game.

HOSTA
He was alone,
he must have sent his servants elsewhere.

ŠÁRKA
This is the moment of revenge!
Rise quickly! Vlasta hear me,
you leave this action to me! Give me but
a small company to help! He will fall by my effort!
But death is not enough! In shame he must die!

VLASTA
Do as you wish! Remember, it is fitting
thet a fighter should die in combat,
not by ruse!

ŠÁRKA
violently
he will die! That is enough! –

VLASTA
Put the captives on horseback,
and to Děvín Castle shall we ride!

CAPTIVES
Mercy! Pity!

THE MAIDENS
Vain your laments! Forward to Děvín!

*The maideens and Vlasta depart, dragging the captives along.
Mlada, Radka, Hosta, Častava and eight maidens stay.*

ŠÁRKA
to herself; she continues to voice her thoughts
The harted creeps like a dark shadow
through my body! I lay awake long nights
thinking of that scornful look,
which scorches my soul

violently

Jeden musí ustoupit! To čar snad je,
však smrt jej jistě zlomí.

*Obrací se k děvám,
jež v pozadí očekávají její rozkazy.*

Blíže sem! vy říkáte,
že krásná jsem?

*Děvy se přiblíží a hledí na ni s úžasem, jako by nerozuměly
její otázce.*

Nuž, zdali krásná jsem, se táži
vás! Zda krásná tak, by vnada moje
zpíjela jak vůně květů černých
v noci měsíčné, jež víly sobě
v kadeř pletou?

SVATAVA, MLADA, RADKA,
ČASTAVA, A DĚVY
Krásná! Krásná jsi!

LIBYNA
Sličná jsi jak jabloň kvetoucí!

SVATAVA
Jak studánka, v níž svěží les se zhlíží.

MLADA
Jako jitra úsměv růžový!

OSTATNÍ DĚVY
Jsi krásná jako letní noc,
jíž hvězdná zdoba v křtici plane!
Krásná, ó krásná jsi!

ŠÁRKA
chladně, však s uspokojením
Nuže, dosti slov! Čas pílí!

pro sebe, s divokou rozkoší

Jako had se k němu vplížít chci
a jako had svou oběť zardousím – v své
náruči – svým dechem palčivým!

*Kvapně vystoupí k dubu, strhne šat z hrdla a z ramen,
přičemž temné kadeře rozproudí se jí po šíji.
Vášnivě:*

Oh, Ctirade, ty zhrdlas bojem přímým.
Nuže viz, teď nemám jiné zbraně
nežli mladost svou a krásu! Ale
těmi tebe v zápas smrtelný já
vyzývám! – sem, Radko!

Strhne si pás a podá ho Radce.

Rudku přivaž!
Svatavo, tvůj pás! Zde pevně k dubu
připoutejte mě!

DĚVY
Co žádáš, hrozno jest!

One must give in! It might be charms,
but death will overcome them!

*She turns facing the maidens who are awaiting her commands
in the background.*

Come nearer!
You say that beautiful I am?

*The maidens draw closer. They regard her astounded as if they
didn't understand her question.*

I am asking you: am I beautiful?
So beautiful as to enchant
like scents of magic flowers
which nymphs during the moonlight
weave into their locks?

SVATAVA, MLADA, RADKA,
ČASTAVA AND THE MAIDENS
Beautiful! Beautiful you are!

LIBYNA
Beautiful! Like an apple-tree in blossom!

SVATAVA
Like a fountain reflecting a green forest!

MLADA
Like a rosy smile of dawn!

THE OTHER MAIDENS
Beautiful like summer's
night, lighted up with stars!
Beautiful you are, beautiful!

ŠÁRKA
cooly but satisfied
Enough is said! Time speeds on!

to herself, passionately and wildly

I shall sneak up to him like a snake
and strangle him in my arms –
I will burn him my breath!

*She runs towards the oak-tree, pulls the clothes from her arms
and shoulders. her dark wavy drops down her neck and arms.
Passionately:*

Oh, Ctirad, you scorned my challenge to a direct fight,
so I have no other weapon left
but my youth and beauty. And
thus, I challenge you to a mortal fight! –
Radka, come here!

She pulls off her girdle and hands it to Radka.

Tie my hand!
Svatava, your girdle. Tie me tightly
to this oak-tree here!

THE MAIDENS
Your request is dreadful!

ŠÁRKA
velitelsky
Já poručím!

DĚVY
bojácně
Nuž, staň se vůle tvá!

Děvy učiní, jak Šárka rozkázala.

ŠÁRKA
ukáže volnou rukou vedle sebe na zem
Sem, Mlado, polož roh! A slyšte:
v lesa houšť se skryjte, až vás hláhol
rohu zavolá!

DĚVY
My opustit tě máme, Šárko?

ŠÁRKA
Neváhejte již, kdo vzbudit nechcete můj hněv!

DĚVY
odcházejí
Nuž, budiž s tebou zdar!

*Zůstane jen Šárka přivázaná k dubu.
Zapadající slunce vysílá zlatorudou záři na mýtinu.
Vše utichlo, jen les šumí, čerováčky vždy více blednou a již jen
slabý odlesk vrhají na Šárku. Soumrak se počíná rozkládat
lesem až se vše ponoří v průzračnou temnotu letního večera.*

ŠÁRKA
zvedne její hlavu
Vše ticho kolem. Les jen
šumí táhlou písni! – Kolébavko
mládí mého, zpěve dumný korun
staletých, svým hlasem tklivým budíš
mrtvé sny, jež v duši leží jako
květy svadlé! Oh, kde jste, vy léta
dětství blahého, kdy znala jsem jen
hvozdy ztmělé, slunné lučiny
a skalín strmých hrdé vrcholy?

s horoucím zanícením

Já snila tehdy o velikém štěstí,
horoucím jak slunce polední, jež
ústa žhavá tiskne k zemi zkvetlé,
že mu v rozkoši pak květy dává
vše a vůně! – Ale slunce mé teď
rudé jest a krev jen z něho kane!

zoufale

Marně v hrůzách vraždění a bojů
hledám zapomnění, klid! mě bolem
divím mučí myšlenky, že žije on!
Buď zhyne, nebo ruka jeho
dá mi smrt, vše jedno, jen když zhasne
bouřný žár, jenž v nitru plá a hárá!

*Plný měsíc se vynoří nad vrcholky stromů a stříbrným světlem
oblévá les. Zdáli se ozve zpěv blížícího se Ctirada.*

ŠÁRKA
commandingly
I command you to do so!

THE MAIDENS
in fear
May your will be done, as you say!

The maidens do what Šárka has ordered them to do.

ŠÁRKA
points with her free hand to the ground
Mlada, lay your horn beside me, here!
Hide in the forest, until the call
of my horn you hear!

THE MAIDENS
Are we to leave you lone, Šárka?

ŠÁRKA
Delay no longer, unless you want to rouse my anger!

THE MAIDENS
departing
Good luck to you!

*Šárka stays alone, tied to the oak-tree. The sunset throws a
crimson-gold light on the clearing. Everything grows silent,
only the forest is humming, the red clouds are growing pale,
throwing a faint reflection on Šárka. Twilight penetrates the
forest and turns into the transparent darkness of a summer
night.*

ŠÁRKA
raises her head
Silence reigns all around. The forest's
gentle humming sound is heard. – The lullaby
of my youth, the song of gloomy aging trees,
you keep awakening dead dreams
with your haunting voices,
which lie like faded flowers in my soul.
Where have the years of blissful childhood gone,
when dark forests were all I knew,
and sunny meadows and proud mountain-tops?

passionately

I dreamt of boundless happiness,
glowing like the midday sun
that presses hot lips to mother earth,
giving it passionate blossoms
and fragrances! – But my sun is crimson now
and only blood drips from it!

desperately

In vain I seek forgetfulness and peace
in horrors of wars and killing.
I am tormented by the thought that he is alive!
Either he must die, or I will be slain by his hand,
no matter! As long as the passionate fire
is quenched that burns in my heart, driving me mad.

*A full moon rises above the tree tops. its silver light floods the
forest. From the distance we hear ctirad's singing as he
approaches nearer.*

CTIRAD

Měsíc bílý v doubravinu
lesklým štítem mává.
Reky budí z mohyl stínu,
druh jich k žití vstává.

ŠÁRKA

On! Toť on!

CTIRAD

blíže

Na palouku v řadách stanou
jako na bojišti.
Meče září, zraky planou,
oštěpy se tříští!

ŠÁRKA

Již blíží se! Mě úzkost jímá!
Proč mě vášeň vtrhla k zrady činu?

Levou volnou rukou se snaží rozvázat pouta.

Pryč! Chci přímo jít mu vstříc!

Ctirad se objeví v úžlabině.

Pozdě! Bozi sami rozsoudili!

CTIRAD

stane

Lada luzná z hvězdné výše k nim se snáší letem,
věncí skráň a plně číše
věčné slávy květem!

Sestupuje úžlabinou.

Tady spočinu. Dál marně bych se
stopou bral. Tam na vrcholu zrak mě
neklamal, to Vlasty divý voj již
letěl na Děvín a zajaté vlék'
s sebou! Ó, jen lid svůj míti, od nějž
pomsty nedočkavost odtrhla mě,
a již krev by byla pých ten smyla!
Nutno nyní vyčkat rána a pak
muže ku útoku sebrat rázně.

Usedne na balvan na pravé straně a začne odkládat zbraň.

Lada luzná z hvězdné výše
k nim se snáší letem,
věncí skráň –

*Všimne si Šárky, jež jako ve mdlobě sklonila hlavu k nadržům;
vzchopí se.*

Tam cos bělá se a svítí, jak by
květy bílé plály na kmeni... Snad
klamný zjev to víly, která muže
láká v zhoubnou náruč svou?

Přikročí blíže.

Či snad to žena?

CTIRAD

The silver moon rises,
brandishing its shiny shield.
Awakens heroes from the shadows,
they rise to live!

ŠÁRKA

It's he! He's coming!

CTIRAD

closer

On the clearing they are lined up
as if it were a battlefield.
Swords shining, eyes ablaze,
lances are splintered!

ŠÁRKA

He is coming closer! I am anguished!
Why has passion forced me to such treachery?

She tries wildly to free her shackles with her left hand.

Away! I want to go and meet him face to face!

Ctirad appears in the valley.

It is too late! The gods themselves have decided!

CTIRAD

pauses

The lovely starry heights
send wreaths of flowers on their heads,
and filled bowls, flowers of eternal glory.

Walking down the valley.

I shall rest here. In vain would I follow the trail further.
My eyes did not betray me when I saw
Vlasta's company from the hill-top
dragging the captives to Děvín.
If only my men were present! Why
have I fled from them, urged on by impatience!
I would have demanded blood in vengeance!
Now I'll have to wait till morning.
To assemble my men for a bold attack!

*He sits down on a rock on the right and starts to discard his
armour.*

*The lovely starry heights
send wreaths of flowers
on their heads -*

*He catches sight of Šárka who has head to her brest as if
fainting; he stands up.*

*Something shining white I see,
like white blossoms shining on a tree trunk...
Could it be, perhaps, the phantom of a nymph,
seducing men into her ruinous embrace?*

He draws closer.

Or can it be a woman?

Pokročí ještě blíže, stane před Šárkou, na níž právě padne plný svit měsíce; pohlédne jí do tváře, vykřikne:
Šárka!

Ucouvne v údivu. Šárka se nehýbá, vypadá jako by ji přemohla únava a bolest. Ctirad se k ní přiblíží.

Mrtva snad?

ŠÁRKA
zasténá
Ach!

CTIRAD
Žije!
Ale trýzní zmámena. Kéž včasná ještě pomoc má!

Vytrhne lovecký nůž a přetne pouto na pravé ruce, jež bezvládně klesne podle těla. Pak klekne k Šárce a chystá se přerézat pouta kolem těla; jak se jí dotkne, Šárka, jako by nabývala vědomí, zaují.

ŠÁRKA
Ó běda! Pomoc!

CTIRAD
Šárko, slyš, jsi v rukou ochranných;
ó mluv, co stalo se ti?

ŠÁRKA
stále s hlavou skloněnou, nepohlédne na něho jako by ho neznala
Vlasty divý voj tak ztýral mě
a zvěří vydal v pospas,
že jsem chránit chtěla ženy zajaté.

CTIRAD
dojat
Ty s ubohými soucit
mělas! Díky měj!

ŠÁRKA
Pozvedne hlavu, upře na Ctirada pohled, pak vztyčí proti němu obě ruce, jako by se chtěla bránit, a vykřikne.
Ó hrůza! ty!
Jsem ztracena!

stranou

Jen sílu, sílu, pomsto krvavá!

CTIRAD
povstane
Ó, vzpamatuj se, Šárko,
přináším ti pomoc!

ŠÁRKA
jako by nevěřila jeho slovům
Výsměch ještě, výsměch,
Ctirade! – Jsem v moci tvé! Já vím, mě
čeká smrt. Vždyť nepřáteli jsme!
Ty nenávidíš mě. Já nemám právo
doutat v záchranu. Však za jedno jen prosím.
rychle skonči již můj život!

Drawing still closer, he comes to stand in front of Šárka, whose face is illuminated by full moonlight. He looks at her, and cries out:
Šárka!

He draws back astounded. Šárka stays motionless, feigning exhaustion and pain. Ctirad draws nearer.

Perhaps she's dead?

ŠÁRKA
moans
Oh!

CTIRAD
She is alive!
She's overcome by pain! I hope
my help has come in time!

He draws his hunting knife and cuts the bond tying her right hand which drops lifelessly along her body. He kneels down, getting ready to cut Šárka's remaining bonds. As soon as he touches her, Šárka moans as if gaining consciousness.

ŠÁRKA
Woe! Help me!

CTIRAD
Šárka, listen. You are in friendly hands!
But speak, what has befallen you?

ŠÁRKA
with her head still bent does not look at him, as if she did not know him
Vlasta's wild troupes have tortured me and left me
to the mercy of the beasts of prey, because
I defended the captives.

CTIRAD
impressed
You had compassion
with the defenceless. My thanks to you!

ŠÁRKA
raises her head and looks at Ctirad. She raises both hands as if trying to protect herself and cries out
How terrible! It's you!
I'm lost!

aside

Strang, streng for bloody vengeance!

CTIRAD
rises
Oh, calm down, Šárka,
I have brought you help!

ŠÁRKA
as if she didn't believe his words
Mockery, mere mockery, Ctirad!
I am in your power. I know that
death awaits me. We are enemies.
You hate me, I have no right
to expect salvation. I have but one favour
to ask: Finish my life quickly!

Slituj se, vždyť poslední to prosba!

Skloní opět hlavu, jako by odevzdána svému osudu očekávala smrtící ránu.

CTIRAD

Žádej spíše, proti sobě abych
zbraň svou obrátil! Ó dovol, dovol,
abych ochráncem ti byl!

ŠÁRKA

stranou

Již zrady jed mu otravuje krev!

k Ctiradovi

Ty nechceš moji smrt?
Ty odpouštíš? Ne, ne, to blahý klam!
vždyť zhrdáš mnou a zášť jen pro mne máš!
Ó, nech mě zemřít!

CTIRAD

Těžce, s namáhavě tajenou, propukávající vášní
Ano, nenáviděl jsem! Já nenáviděl,
Šárko, krásu tvou. Ó, slyšíš? Zášť jsem
měl ku vlnám kadeří, z nichž šije
bělostná ti svítí jako květy
bílé z temných hlubin vod, a zášť jsem
měl k tvým retům růžovým i zrakům
zářivým, jež řasou temnou planou
jako hvězdy lesní houštinou. To
stále bodalo a štválo mne, bych
železnými svaly tebe stisk'
a drtil, až bys k nohám mojim sklesla
neživá! Nuž nazývej to záští,
ale nechtěj, abych bez ní žil!

ŠÁRKA

vztyčí se vítězným výkřikem

Ó bohové!

pak s líčenou oddaností opět praví:

jsem v moci tvé, chci být tě
poslušna; nuž pojd' a rozvaž moje pouta.

CTIRAD

opět před ní poklekne a začne rozvazovat pouta
Ty se chvěješ, Šárko!

ŠÁRKA

Z lesa vane chlad.

Vezme jeho ruku a přitáhne ji k pasu.

Zde ještě pouto tísni!

Skloní se k Ctiradovi.

Tiše! Slyším srdce tvé, tak blízko u mne bije! Ruka tvá
se také chvěje – snad – snad to také chlad?

Pouto povolí, Šárka sklesne Ctiradovi na prsa, jako překonána únavou a slabostí.

Have mercy, it is my last request!

She again bows head, as if reconciled to her fate, awaiting the death blow.

CTIRAD

You'd better ask me
to turn my sword against my own heart.
Permit me to protect you!

ŠÁRKA

aside

Treacherous poison is already entering his blood!

to Ctirad

You do not desire my death?
You have forgiven me? No, no, it's all but a delusion.
You scorn me and nothing but hatred
you have for me. Oh, let me die!

CTIRAD

weighed down by his rising passion
Yes, Indeed, I hated you.
I hated your beauty, Šárka. Hear me out.
I even hated your locks of hair
from which your white neck shines like blossoms
white from the dark depths of the waters,
I hated your rosy lips, and sparkling
eyes, through dark eyelashes that shine
like stars through the forest bush.
Your image has pierced and haunted me,
I wanted to crush you with my great strength,
so that you'd drop to my feet,
dead! Call it hatred, if you like,
but don't ask me to live without it!

ŠÁRKA

rises with a victorious cry

O, gods!

She continues with feigned submission:

Your power rules over me, I want to be
obedient; come and untie my shackles.

CTIRAD

kneels in front of her and starts untying her shackles
You are trembling, Šárka!

ŠÁRKA

A cold wind is blowing from the forest!

She takes his hand and draws it towards her waist.

Here the fetters still hold fast!

She bends down towards Ctirad.

Be silent. I can hear your heart beating
so close, shaking – perhaps – perhaps it's the cold?

Her bonds untied, Šárka falls into Ctirad's arms as if overcome by fatigue and weakness.

Ach, odpusť!
Tak jsem znavena, tak slabá,
ty tak šlechetný,
já nezasloužila si tvoji dobrotu!

Náhle se mu prudce vytrhne z náruče.

Ó, bozi! Co se děje se mnou?
Proč tak důvěřivý jsi, tak šlechetný?
já urážky a krutost čekala!

CTIRAD

kyne pod dub

Sem usedni a pohov údům znaveným.

ŠÁRKA

stranou, jako by se čemusi zoufale bránila

Ne, ne! Já nemohu!

k Ctiradovi

Ó, nech mě odejít!

CTIRAD

*skokem se octne u ní a uchvátí ji do náruče;
s horoucí vášní*

Nikdy! –

Moje jsi a nikdo mi tě nevyrve! Jsi má, má!
Spíše dravci kořist vyrvat chtějí! Já cítil sladký
dech tvůj na své tváři, v náruči jsem
tiskl teplé tělo tvé a vlnadná
hlava tvá mi dlela na srdci,
a teď mi zmizet chceš? A myslíš, abych
dále žil s tím žárem v nitru svém, jenž
spálit hrozí celou bytost mou?

trhavě, hlasem dušeným vášní

Ó, miluji tě!... má jsi!... Slyš, má!...
Neb usmrtím tě!

ŠÁRKA

*se zoufalým vypětím sil se mu vyrve z náruče, vytrhne ze šatů
dýku a napřáhne ji proti Ctiradovi s výkřikem*
Nedotýkej se mne!

*Ctirad stojí před ní nepohnutě a dívá se na ni okem
vášně a lásky. Šárka zvolna spustí napřeženou ruku
a odhodí zbraň.*

ŠÁRKA

zoufale

Marně!...Nemohu!...

*Klesne po posledním vnitřním boji Ctiradovi na prsa;
horoucně:*

Nuž vezmi mě i život můj!

Ústa jejich setkají se v dlouhém políbení.

CTIRAD

Již věčně má!!

ŠÁRKA

Ó, zmirám blahem!

Forgive me!

I am exhausted and weak,
you are so noble, I am not worthy
of your kindness!

Abruptly she pulls away from him.

Eternal gods! What is the matter
with me? Why is he so trusting, so noble-hearted? I
expected insults and cruelty from him!

CTIRAD

pointing to the oak-tree

Sit down here, rest your tired body!

ŠÁRKA

aside, as if struggling

No! No! I cannot do it!

addressing Ctirad

Let me depart!

CTIRAD

*jumps toward her and embraces
her passionately*

Never!

You are mine, and no one will take you away
from me. You'd rather take away from beasts of prey
their victims! I felt your sweet breath on my cheek,
your warm body held close in my arms, your lovely
head reposed upon my breast, and now you want to
leave me? You think I can go on living with this passion
in my heart? The passion which threatens
to burn my whole body?

his passion is recolected in his stuttering voice

I love you!... You are mine!...
Hear me!...

ŠÁRKA

*desperate, pulls back from his embrace. She pulls a dagger
from her dress and draws it against Ctirad, shouting*
Don't touch me!

*Ctirad remains standing motionless, regarding her with love
and passion. Slowly, Šárka drops her wxtended hand and
throws down the dagger.*

ŠÁRKA

desparately

It's all in vain!... I cannot!...

*After the final emotional struggle she falls into Ctirad's arms –
passionately:*

Take me then! And take my life as well!

Their lips meet in a long kiss.

CTIRAD

Mine forever!

ŠÁRKA

To die of bliss!

CTIRAD
Mně jsi život dala!

ŠÁRKA
Láska život náš!

CTIRAD
Ó rci, že nesmím jen?

ŠÁRKA
vroucně
Tě miluji jak květ, jenž v teskném stínu
lesa toužně snil a čekal, světlo miluje!
Ach, ty jsi slunce mé, já hořím
ve tvém objetí, a vydechnout na tvých
ústech nech mě život můj!

CTIRAD
Blíž, jen blíže na má ňadra!
Jen v jedno splynout! –
Jen v jedno splynout! –
Věčně, nerozlučně a tebou v jedno!

CTIRAD
Jak jsi krásná!

ŠÁRKA
Cítíš žár, jenž z ňader šlehá?

CTIRAD
Retem žíznivým já piju krásu tvou
a každým douškem roste opět
touha palčivá! – Cítíš žár, jenž z ňader šlehá?

OBA
V proudech zlatých
oblévá nás lásky blaho!

*Šárka klesne mu v nejvyšším opojení na prsa.
Ctirad ji odvede pod dub a jemně přinutí, aby usedla;
sám ji usedne k nohám.*

CTIRAD
Viz tu krásnou noc, tak plná něhy jest!
To naší lásky zvěst kol vane přírodou!

ŠÁRKA
Hle, tisíc jisker hoří ve výši!

CTIRAD
Já všechny vidím pláti ve tvém oku!

ŠÁRKA
Vůni skládkou květy dýchají!

CTIRAD
Však sladší ústa tvá!

ŠÁRKA
Toť blahý sen!

CTIRAD
Ó, kouzlem spjalas mě!

ŠÁRKA
Blahý sen!

CTIRAD
You have given life to me!

ŠÁRKA
Love is our life!

CTIRAD
Tell me, it's not a dream!

ŠÁRKA
passionately
I love you like a blossom,
which in the forest darkness
has waited longingly dreaming of light.
Let me expire my life,
pressing close to your lips!

CTIRAD
Come closer,
closer to my breast!
Let us dissolve in union! –
Forever, without ever parting!

CTIRAD
How beautiful you are!

ŠÁRKA
Do you feel the fire streaming from my heart?

CTIRAD
My thirsty lips drink up your beauty,
and with every kiss my yearning grows! –
Do you feel the fire streaming from my heart?

BOTH
The bliss of love
engulfs us with streaming love!

*In ecstasy she sinks into Ctirad's arms. He leads her under the
oak-tree and gently bids her to sit down, taking
a place at her feet.*

CTIRAD
Look at the lovely night, so full of tenderness!
It is our that has affected nature around us!

ŠÁRKA
Behold! A thousand fiery sparks are burning in the sky!

CTIRAD
I see them all reflected in your eye!

ŠÁRKA
The blossoms breathe a sweet fragrance!

CTIRAD
Yet even sweeter are your lips!

ŠÁRKA
A blissfull dream!

CTIRAD
You have enchanted me!

ŠÁRKA
Blissful dream!

Náhle se mu prudce vytrhne z obětí.

Oh, běda! Pryč, rychle pryč! Ó jdi!

CTIRAD
Jen s tebou!

ŠÁRKA
klesne před ním na kolena
Zaklínám tě láskou svou i bolem
zoufalým! Svůj život zachraň! Na roh
tento znamení a z lesa tlupa
lítá děv by přikvačila! Ach!
Měj slitování s ženou bídnou!
Odpusť, odpusť, já tě zničit chtěla zradou!

CTIRAD
pozvedne ji
Zrada lásku tvou mi dala, proto
žehnám jí! – Však před ženami měl bych
ustoupit zbaběle? Ty sketu
nemohla bys milovat!

*Uchopí roh; Šárka snaží se, aby mu ho vyrvala však marně.
Ctirad zatroubí, pak vezme meč. Z dále se ozve odpověď děv.*

Můj meči, vzhůru!
Hotov k boji jsem a věřit
bude láska zbraň mou vítězíci!

ŠÁRKA
Hrůza! Křídlem netopýřím zrada
již se blíží; oko krví blýská,
z tlamy jed jí kane! Mě, mě zachvat,
příšero, já vzbudila tě, ale
jeho šetři! Miluji, miluji jej!

DĚVY
z dále
Hejá! Hejá! Hejá!

CTIRAD
Šárko, důvěru měj v lásku mou a sílu!

Obejme Šárku jednou rukou, v druhé drží meč.

DĚVY
se zbraněmi tasenými a se smolnicemi přikvapí
z různých stran s posměšným pokřikem
Hojo! Šelma v léčku padla! Bijte!
Bijte!

CTIRAD
Ostrým zubem chce se šelma bránit!

RADKA
zezadu vrazí mu oštěp do ramene, že mu meč vypadne z ruky
Ostřejší však moje zbraň jest!

CTIRAD
Zmije lstivá!

ŠÁRKA
stranou
Běda! Jak jej spasit?

Suddenly she frees herself from Ctirad's arms.

Woe! Away! Quickly away! Please flee!

CTIRAD
Only with you!

ŠÁRKA
sinks to her knees before him
I implore you with my love
and desperate sorrow! Save your life!
As soon as I give the signal with this horn
a horde of angry maidens will rush out from the forest!
Have mercy with a sinful woman! Forgive me!
forgive me! I tried to destroy you with treachery!

CTIRAD
lifts her up
Your treachery has given me love,
I therefore bless it! – Should I flee
from womenfolk? How could you
love a coward?

*He picks up the horn. Šárka tries to take it away from him.
Ctirad blows the horn and picks up the dagger. The maidens
answer from a distance.*

My sword, forward!
I'm ready to fight,
my love will crown my victorious weapon!

ŠÁRKA
Oh, how awful! On a bat's wings
treachery is approaching. Bloodshot eyes,
and poison dripping from its mouth!
Kill me, you monster, I awoke you,
but spare him, the one I love!

THE MAIDENS
from distance
Heya! Heya! Heya!

CTIRAD
Šárka, you must trust me and my strength!

embraces šárka with one hand, holding his sword in the other

THE MAIDENS
with drawn swords and torches, come running towards
them in every direction mocking and shouting
Heya! The beast caught in the snare!
Strike him! Strike him!

CTIRAD
The beast wants to defend itself with sharp teeth!

RADKA
pierces his shoulder from behind, his sword drops
My weapon is much sharper!

CTIRAD
Traucherous viper!

ŠÁRKA
aside
Woe! How can I save him?

Děvy vrhnou se na něho a spoutají ho.

DĚVY
Hojo! Náš jest!

Šárka vrhne se mezi Ctirada a děvy a hrozivě se vztyčí. Děvy ustoupí.

ŠÁRKA
k děvám
Zpátky! Můj jest on a právo
nad životem jeho mám jen já!

TŘETÍ DĚJSTVÍ

Úvod

Pusté kamenité údolí mezi skalami, v pozadí úžící se v průsmyk. Jednotlivé skály se zvedají v ostrých a příkrých obrysech a mezi jejich útesy prozírá jen úzký pruh obzoru. – Na povýšeném skalním výstupku stojí kníže Přemysl ve zbroji, kolem něho ozbrojení muži. Uprostřed mužů Šárka; jednu ruku má ukrytu v řasách pláště, do něhož je zahalena, druhou rukou se opírá o štít.

PŘEMYSL
S vojem svým jsem tebou vést se dal až
v skalní tuto skrýš, ač tajemná mi
posud tvoje zvěst. – Ty, ženo zkázy,
vést chceš naši zbraň? Ty, která záští
krvelačnou živíš onu saň, jež
hubí dědiny a rolím zpustlým
setbu mrtvol dává?

MUŽI
hrozivě
Vražednice kletá! V zhoubu chce nás vlákat!

Šárka stojí mlčky a nepohnutě.

PŘEMYSL
Jak ti věřit mám,
že zdar mi přenášíš,
když zmar jen z tebe vlá a krví naší
dlaň tvá zbrocena?

MUŽI
Hoj! V kořist nám ji vydej!

PŘEMYSL
Mluv, co tebe přivádí? Snad
světly zákmit lítosti pad' v temné
nitro tvé a hledáš nyní smíru očistu?

ŠÁRKA
záporně kyne hlavou
Já lítost necítím
a smíru nehledám!

vroucně

Však přece jasná
záře nitrem rozlila se, že vše

The maidens attack him and bind his hands.

MAIDENS
Heya! He's ours!

Šárka makes her way between Ctirad and the maidens. The maidens draw back.

ŠÁRKA
to the maidens
Get back! He is mine and I have
the right to do what I want with his life!

ACT THREE

Introduction

A barren rocky valley between rocks. A narrowing pass in the background. The different rocks, their spikes in steep outlines, showing but a narrow strip of the horizon. – Prince Přemysl stands on a high cliff wearing his armour, surrounded by armed men. Šárka is standing in their midst; she is hiding one hand in the pleats of her coat, the other she leans against her shield.

PŘEMYSL
You have led me and my men of arms
until this rocky hiding place we reached,
though I still find your message mysterious.
You, a woman of destruction, want to lead
my army? You who live from bloodthirsty
vengeance that destroys villages and brings
a crop of death to our fields laid barren?

THE MEN
threateningly
You cursed murderess! Enticing us to ruin!

Šárka remains standing motionless in silence.

PŘEMYSL
Why should I
trust you to bring success,
when you bring but destruction and
your hand is stained with our blood?

THE MEN
Hoy! Give her to us, our booty!

PŘEMYSL
Speak, what has brought you here? perhaps
a bright flash of remorse in your dark soul;
and you now search for peace and forgiveness?

ŠÁRKA
shakes her head
I feel no remorse
and seek no peace!

ardently

and yet a flood of light
has filled my heart and all else

jiné v stíny zapadlo! A zář ta
svatá mojí očistou!

Podá Přemyslovi meč, jež měla ukrytý v plášti.

Znáš tuto zbraň?

PŘEMYSL
To meč jest Ctiradův!

MUŽI
Ha, slyšte!
Ctirad zabit jest!

PŘEMYSL
Pak chvěj se ty i
tvoje družky! – Srdce mého kus s ním
jste mi vyrvaly! Oh! Hrozně pomstěn
bude rek! Já z vašich těl mu vztyčím
mohyly, z níž bude žertvou stoupat
krve vaší dým! a ty, jež drze
honosíš se činem krvavým, ty
poselkyně hrozné Morany, již
první v temnou říš své paní spěj!

k mužům

jest vaše!

*Šárka zvedla zatím meč Ctiradův, jež Přemysl spustil na
skalisko; muži vrhnou se na ni.*

MUŽI
Bídně v mukách zhyň!

ŠÁRKA
vyrve se jim a vyběhne na vyvýšený výstupek skalní
Slyš, věčná obloho,
z níž střely smrtící se
viníka ňadra vrývají!
Ohni, slyš, jenž hady žhavé k trestu
vysíláš, i vodo dravá, slyš, jež
kořist svoji v chladné zkázy vrháš hlubiny!

Bodne se mečem do obnaženého ramene.

Svou krví tvrdím hroznou
přísahu a bohů věčných sbor mi
svědky bud! Svůj život chci vám dáti
v plen, však spaste Ctirada!

PŘEMYSL
To není klamu hlas!
On žije!

MUŽI
ucouvlí
Žije! Žije! Ctirad žije!

ŠÁRKA
sestoupí mezi muže
Jako hejno
krkavců se žene dívčí voj
a oběť svoji vlékne za sebou.
Sem dorazí se sluncem poledním

is fading in forgerfulness. This sacred light
is my redemption!

She hands Přemysl the sword which she had hidden in her coat.

Do you recognize this weapon?

PŘEMYSL
It is the sword of Ctirad!

THE MEN
Harken!
Ctirad is dead!

PŘEMYSL
Then tremble,
you and your friends. – My heart
is torn asunder with his death!
I shall take vengeance! From your bodies
I will build a pyre, from which your blood's
steam will rise in sacrifice! And you who
boast shamefully of this bloody deed,
you, messenger of the terrible death goddess Morana,
you will be first to join your mistress's realm!

to the men

She is yours!

*Meanwhile Šárka picks up Ctirad's sword that Přemysl
dropped on the rock. The men move towards her.*

THE MEN
Die like a dog suffering!

ŠÁRKA
gets away from them and jumps to a rock
Hear me, eternal
sky, who sends your lethal arrows,
into the breast of guilty men.
Hear me, oh fire, that sends fiery snakes to punish,
you wild water, which thrusts your victims into the cold
depths of destruction!

She thrusts the sword into her naked arm.

With my own blood I swear
a dreadful oath, and gods eternal
be my witnesses! I want to offer you my life
but save Ctirad!

PŘEMYSL
This is not
a voice that lies! He is alive!

THE MEN
draw back
He is alive! He is alive! Ctirad is alive!

ŠÁRKA
descends among the men
Like a flock
of ravens the army of maidens drives ahead
dragging their victim along. Here
they'll arrive with the midday's sun. Before

a dřív než západ rudý pohasne,
má Ctirad v mukách život dokonat.

PŘEMYSL A MUŽI
Hoj! Vzhůru! Zbraně k dílu!

ŠÁRKA
Opatrnost žádá dívek lest!
Mě bdělým okem učiňte
a sami se tajně skryjte! Úder na můj
štít buď poslem marných proseb mých
a k útoku vám znamením!

PŘEMYSL
Jak plazu zlého muž se štítí lsti,
leč nutnost zrady zbraň nám vtiská
do dlaně. neb krutá doba kruté činy žádá!

Muži a Přemysl odejdou mezi skály do pozadí a vpravo.

ŠÁRKA
sama
Kam mě vedeš, zrady příšero? Kam? –
Proč v srdce spáry svoje zatínáš? Proč? –
a přec tak musilo se stát! On musí žít
byť všechno kleslo v zmar a zkázu!

Odejde mezi skály napravo. Z levé strany přijde spoutaný Ctirad v průvodu Radky, Svatavy, Libyny, Mlady, Hosty a Častavy; za nimi Vlasta. Pak ostatní děvy. Všechny jsou ozbrojeny; některé přinášejí kůl a kolo a různé nástroje k usmrcení Ctirada. Děvy a Ctirad statnou napravo.

VLASTA
k Ctiradovi
Spravedlivý soud tvé viny zvážil
tíž a trest jí vyměřil. – Ty, Ctirad,
vladyka, jenž v nepřátelství krutém
proti nám jsi brojil, krví splatíš krev,
již prolila tvá zbraň! Dnes ještě
v kolo vpleten buď!

DĚVY
Tak staň se! Zemřeš ještě dnes!

Děvy tiše odejdou do pozadí, kde dělají přípravy k usmrcení Ctirada. Vztýčí kůl, postaví kolo, rozdělají hranici. Vlasta prochází mezi nimi a prohlíží přípravy. Jen dvě ozbrojené děvy zůstanou jako stráž nablízku Ctirada.

CTIRAD
usedne na skalisko
Jen sporých chvílí zákmit
prchavý a hrozná ruka tvá,
ó Morano, již navždy skvělý dar mi vyrve života!

DĚVY
My smírnou obět
dáme stínům padlým děv!

CTIRAD
Ach! Zemřít!
Zemřít! Když jsem počal žít! – Když
štěstí číše zlatozárná prvně ke rtům

the crimson sunset,
Ctirad is to die in torment.

PŘEMYSL AND THE MEN
Forward! To arms!

ŠÁRKA
Beware, the maidens plan a ruse! My watchful eye
will stay on vigil; meanwhile, hide secretly
inside these rocks. A stroke against
my shield will be the sign of my vain pleading
and the signal for you to attack!

PŘEMYSL
Men shrink back in forror from deceifful ruse like from a
snake, but need makes us accept this treachery. Cruel
times call for cruel deeds!

*The men and Přemysl hide among the rocks, in the background
and on the right.*

ŠÁRKA
alone
Where have you brought me, awful treachery? – Why
tear asunder my breast with your claws? Why? –
It must be so! He must live, even if all else in
ruin willm be brought!

*She hides between the rocks on the right. Ctirad, handcuffed,
enters from the left, followed by Radka, Svatava, Libyna,
Mlada, Hosta and Častava. Vlasta follows with other
maidens. They are all armed: some carry a pole and a wheel
and other instruments of torture. The maidens and Ctirad
pause on the right.*

VLASTA
adreses Ctirad
A court of justice has examined your guilt,
and pronounced its verdict. – You, Ctirad,
a nobleman who, in cruel enmity,
has struggled against us, will pay with your blood
for the blood shed by your arms! This very day
your body will be thrust in the wheel!

THE MAIDENS
So be it! You'll die this very day!

*The maidens walk silently to the background where they
prepare Ctirad's execution. They raise the pole, the wheel,
and make a fire. Vlasta observes their work. Only two armed
maidens guard Ctirad.*

CTIRAD
sits on a rock
Some fleeting moments only
before the dreadful hand of yours,
Morana, will take away the wondrous gift of life!

THE MAIDERNNS
A peaceful sacrifice
we'll offer to the shades of the dead maidens!

CTIRAD
O, to die!
To die just when I have started to live! – When
the golden cup of happines was first raised

prahnoucím se schýlila a oku
užaslému slunce lásky vzešlo zářící!

DĚVY

Hoj! na ohnivém koni duše poletí!

CTIRAD

Já nelekám se,
smrti chladná, muk ni stínů tvých, však
žel mi jest, že láska moje se mnou
musí umřít! Chtěl vložít bych ji, slunce
věčné, v zlaté srdce tvé! A ukrýt
ji ve skalin mocných nerozborný
klín! Ji vdechnout toužím sladkou vůni,
kterou chví se květ, i v zlaté vlny
kladů žírných, jimiž dme se lán!
a rozezvučet ji v tklivé dumě borů
koruny, i stříbrolesklých bystrin
šumných proudy zpěněné! Pak láska
má by našla v řadách zchladlých
hrob, však věčně by ve věčné kráse
jarem vzkvétala!
Plála v jasu svém!

*Mezi skalisky objeví se Šárka, štít zavěsí na skálu, meč položí
pod něj; patří na ctirada, však on ji nepozoruje.*

CTIRAD

Ach, žehnána buď,
moje láska! Věčně žehnána buď
za to, žes mi život dala, i že
dáváš smrt. Chci obě vzít z ruky
tvoji s blahou vděčností!

DĚVY

Již jest čas!

LIBYNA, SVATAVA, MLADA, RADKA, HOSTA
A ČASTAVA

*vezmou varyta a pějí blížíce se k Ctiradovi, ostatní děvy
ozbrojeny ubírají se za nimi, Vlasta v jejich čele*

Morano svatá!
Morano hrozná!
Opusť svou říši
podzemní, temnou!
Lačným svým retem,
lačným svým spárem
pro obět chvátejte!

DĚVY

Morano svatá!
Morano hrozná!
Pro obět chvátejte!

VLASTA

se dotkne svým mečem Ctiradovy hlavy
Morano, svou obět vezmi!

DĚVY

divoce odhazují meče, oštěpy, varyta, aby se vrhly na Ctirada
Zmar! Zmar!
Krev tvou chceme!

ŠÁRKA

vrhne se k Ctiradovi a pevně ho obejmě;

to my dry lips, and my stunned eye beheld
the sun of love so radiant!

THE MAIDENS

Hoy! On a fiery horse your soul will ride!

CTIRAD

I am not afraid,
o, cold death, of torture or of shade,
I am but grived that my love
must die along with me! I want, eternal
sun, to place it in your golden heart! And hide
it in the mighty rocks' invincible
embrace! I want to breathe it into a sweet scent,
of trembling blossoms, golden waves,
and fertile ears growing in the fields!
To hear its echo in the yearning trees,
the forest and the silvery streams,
whiling currents humming! My love
would then not find its grave,
in my cold body, but would eternally bloom forth
in spring's eternal beauty!
And burn in its own brilliance!

*Šárka appears among the rocks. She hangs her shield on a rock
and lays her sword underneath. She looks at Ctirad who is
unaware of her presence.*

CTIRAD

Oh, blessed be
my love. Blessed forever,
for giving life to me, for
giving death. From both I take
with gratitude the two!

THE MAIDENS

The time has come!

LIBYNA, SVATAVA, MLADA, RADKA, HOSTA AND
ČASTAVA

*take their lyres and start singing as they approach Ctirad. The
other maidens are armed and follow with Vlasta in front*

Sacred Morana!
Terrible Morana!
Depart from your kingdom
underground and dark!
With thirsty lips,
with thirasty claws,
hasten to fetch your victim!

THE MAIDENS

Sacred Morana!
Terrible Morana!
Hasten to fetch your victim!

VLASTA

touches Ctirad's head with her sword
Morana, take your victim!

THE MAIDENS

throw their arms aside ready to mattack Ctirad
Death! Death!
We want your blood!

ŠÁRKA

throws herself at Ctirad and embraces him firmly;

děvy v údivu ucouvňou
Láska má ti štítem bude!

CTIRAD
Šárko! Kterak zmírat mám,
když ty jsi u mne?

Obejme ji horoucně.

Jdi! Jdi! Ó jdi!

ŠÁRKA
jen u tebe můj život i má smrt!

DĚVY
Toť klam! – Zda Šárka? – Ha, zrádkyně!
Hoj!
Zpátky, zběsilá, nebo sdílej osud jeho!

ŠÁRKA
Vlasto, ty mě slyš! Ty velká
bylas vždy a šlechtná!

VLASTA
Co říci ještě chceš?
Ty srdce své, v němž pomsta
svatá stolec vztyčila, jsi bídne
zneuctila klamem otravným, jenž
z ženy činí robu mužovu!
Ty zlomila jsi svaté přísahy
a zradila své družky i stín drahý
Libuše! Buď vyvržena z kruhu
našeho a navždy prokleta!

DĚVY
Buď prokleta!

ŠÁRKA
Ach!

Zastře si tvář; když opět pozvedne hlavu, zazáří její líce nadšením.

Viz, tak slabá jsem, že
v prosbě ruce spínám před tebou,
a přec tak silná, že se neděsím ni
kletby tvé! To divná, velká moc, jež
spjala mě!... Já marně proti ní se
bránila! Jak bouře jarní náhle
přilétla, jež stromy, keře, květy
zachvátí ve víru závratném! Však
jedno věz, že ona jenom dává
bláženost a život! Nechci moc ni vládu bojovnou!
Vše vracím vám, jen odejít nám přejte s láskou naší!

Opět se přivine k Ctiradovi.

VLASTA
On jest souzen! A ty souzena jsi s ním!

DĚVY
Jest souzen!

Vlasta kyne děvám, ty se vrhnou na Ctirada a Šárku; chtějí Šárku od něho odtrhnout a vlečou ho ke kolu.

the maidens draw back in surprise
My love will shield you!

CTIRAD
Šárka! How can i die
when you are with me?

He embraces her passionately.

Go! Go! Oh, go!

ŠÁRKA
At your side I will live or die!

THE MAIDENS
This can't be true! – It is Šárka? – traitor!
Hoy!
come back, You're raving, or share his fate!

ŠÁRKA
Vlasta, hear me out! You have always been
so kind and noble-hearted!

VLASTA
What more
have you to say? your heart filled with vengeance,
like a sacred throne, you've shamed
by poisoned illusions which turn woman
into amn's slave. You've
broken your sacred pledge and
betrayed your sisters as well as
Libuše's memory! We cast you from our midst!
A curse on you!

THE MAIDENS
A curse on you!

ŠÁRKA
Oh!

She hides her face and when she raises her head, her face changes expression.

Look how weak I am
my hands I clasp and beg you,
yet strong enough not to fear
your curse! A strange, compelling power
has overcome me... In vain have I fought
against it! Suddenly, like a spring storm,
it rose, and blew past trees, shrubs,
and the blossoms. But do remember one thing,
it alone contains all bliss and life.
I desire no power nor worldly rule! I return all to you,
just let us leave to take our love with us!

She re-embraces Ctirad.

VLASTA
He is condemned! And you stand condemned with him!

THE MAIDENS
He is condemned!

Vlasta beckons to the maidens. They assault Ctirad and Šárka. They try to tear away from him and drag him towards the wheel.

CTIRAD
Šárko, zachraň se!

ŠÁRKA
se vyrve děvám a běží ke skále, kde zavěsila štít

Pak souzeny jste vy též!

Uchopí meč a bije do štítu.

Hojo! Hojo! Hojo!

Mezi skalami muži odpovídají a pak se s tasenými zbraněmi vyřítí ze skal; Přemysl je v jejich čele.

MUŽI
Hojo! Hojo!
Bijte! Bijte! Neživte ni sestru
ani dceru!

DĚVY
Toť zrada! Zrada! Běda!

PŘEMYSL
Bozi, zbraním našim žehnejte!

Děvy zanechají Ctirada a v zděšení a ve zmatku chápou se svých zbraní, muži na ně dorážejí. Rozpoutá se krutý zápas. Muži zatlačí konečně děvy do průsmyku mezi skály. Zůstanou jen Ctirad a Šárka.

ŠÁRKA
sejme mu pouta
Živ a zachráněn!

CTIRAD
Tvou spasen láskou!

Klesnou si do náruče. V dáli ozývá se třesk zbraní.

Slyšíš válečný ten hluk a třesk?
Proč rámě raněno a ku pomoci
nemůž' spěti přátelům!

Zvedá se víchr a přihání temná, těžká mračna. Blíží se bouře.

ŠÁRKA
pro sebe temně
A mé to dílo!

Ctirad vystoupí na skalisko, z něhož se otvírá rozhled směrem za bojujícími.

CTIRAD
Jako dubů les jsou mužů řady,
ale jako klasů zralých žeh
již děvy klesají!

ŠÁRKA
pro sebe, s výrazem rostoucí hrůzy
Tou rukou vražděny!

Bouře se již rozpoutala, hrom duní a blesky kmitají se mraky.

CTIRAD
Šárka! Save your life!

ŠÁRKA
frees herself from the maidens and runs to the rock where her shield is hung
Then you are condemned as well!

She picks up the sword and strikes her shield.

Heya! Heya! Heya!

The men answer her call. Their sword drawn, they come rushing from the rocks with Přemysl at their head.

THE MEN
Heya! Heya!
Strike them! Strike them! Don't spare
sister or daughter!

THE MAIDENS
This is treason! Treason! Woe!

PŘEMYSL
Gods eternal, bless our arms!

The maidens leave Ctirad and pick up their arms in great anguish and confusion. The men start attacking them. A cruel battle rages. The men manage to drive the women back into the rocky pass. Only Ctirad and Šárka remain on the stage.

ŠÁRKA
loosens his shackles
Alive and saved!

CTIRAD
Saved by your love!

They fall into each other's arms. The clash of amour is heard in the distance.

Do you hear the noise and thud of war? Why
with my wounded arm must I remain
unable to help my friends?

A wind rises, bringing black clouds. A storm is approaching.

ŠÁRKA
to herself dimly
This is my work!

Ctirad climbs to a rock from which he has a view of the battlefield.

CTIRAD
Like an oak-tree forest stand
the ranks of men, but like ripe ears of corn
the maidens are falling.

ŠÁRKA
to herself with an expression of growing horror
This hand has killed them!

The storm is raging with thunder, and lightning scintillating in the cloud.

CTIRAD

Jak štvaná zvěř již mužům
vítězícím v obět padají!

Sestoupí se skaliska.

ŠÁRKA

Mě hrůza, hrůza jímá!

Pevně se přivine k Ctiradovi.

CTIRAD

V náruč mou se skryj a
opustíme ta místa záhuby a smrti!
Viz, i nebe již se dává
v hněvný boj!

*Bouře stále roste, setmělo se, jen žlutavý kmit blesků prorývá
temné mraky.*

ŠÁRKA

pro sebe

Ty duše mrtvých, kde as těkají!

Vykřikne:

Zda slyšíš? – Šelest!
Pojď, již pojď!

tiskne se k němu

CTIRAD

Toť vichru peruti, ty šumět
budou dnes nám v lásky sen!

*Chtějí odejít mezi skály napravo. Tu jako by blok náhle rozdělil
clonu temných mraků a mezi se ve výši objeví zsinalé,
zkrvavělé zjevy pobitých děv. V popředí Vlasta, Libyna,
Svatava, Radka, Mlada, Hosta, ústava a jiné zjevy se ztrácejí
dále v mračnech. Bouře utichne.*

ŠÁRKA

*na ně hledí okem vytřeštěným, pak hlasem hrůzou
dušeným vydechne*
Viz, – tam!

CTIRAD

Ten mrak?

ŠÁRKA

vytrhne se mu a pokročí proti zjevení
Co chcete ode mne, vy zjevy
bledé, krvavé?

Žoufale vykřikne:

Ach! Nejsem, nejsem vinna!

CTIRAD

Co tě děsí?

ŠÁRKA

Viz, ty mrtvé
tam? – Ty zbraně krvavé?

CTIRAD

Like haunted animals they fall-
victims of the victorious men!

He steps down from the rock.

ŠÁRKA

Horror, overwhelms me!

She frows closer to Ctirad.

CTIRAD

Hide in my arms and
let's flee from ruin
and death here! Look, even the heaven
has joined the angry light!

*The storm keeps gaining in force. Dusk falls, and only yellow
flashes of lightning zig-zag through the black clouds.*

ŠÁRKA

to herself

Souls of the dead, where are they wandering!

She cries out:

Can you hear – Rustling!
Come along! Come!

Šárka presses her body to Ctirad's.

CTIRAD

Those wings of wind will whisper
today in our dreams of love!

*They prepare to leave between the rocks to the right. As if
lightning would suddenly divide the screen of black clouds,
pale apparitions of bloodstained maidens appear above them.
Vlastně in the forefront. Libyna, Svataava, Radka, Mlada,
Hosta, Častava and other apparitions, dispersing in the
clouds. The storm dies down.*

ŠÁRKA

stares at them bewildered then cries out in horror
look – over there!
Look – over there!

CTIRAD

The cloud?

ŠÁRKA

tears herself away and steps towards the apparitions
What do you desire from me, you pale
bloodstained apparitions?

She cries out desperately:

I am not guilty! Not guilty!

CTIRAD

What has terrified you so?

ŠÁRKA

Look, there are the dead
there! – Can you see their bloodstained arms?

CTIRAD
Jen blesky mrakem kmitají.

ZJEVENÍ
Již s námi pojd!
Nás čeká divý let! Však dříve
hrůza vysaje ti krev!

ŠÁRKA
vrhne se k Ctiradovi
Mě chraň svou láskou!

CTIRAD
Vždyť jen láska naše s námi jest!

ZJEVENÍ DĚV
Kam chceš se skrýti! Zrada tvá jak lačná
vlčice se plíží za tebou!
Již schvátí tě! Již srdce z ňader chce ti rvát!

ŠÁRKA
Již blíží se! Již rukou smrti
po mně sahají!

Klesne Ctiradovi do náruče jako beze smyslu.

CTIRAD
Tím svatým žárem,
jímž mě k sobě spjalas, zaklínám tě,
zapuď chmury děsivé a se mnou
pojd! Ó pojd! Já v náručí na vřelém srdci
svém tě ponesu, přes kameny
a hloží v tichý dvorec svůj! – Tam lípy
mile v okna kývají a strásat
budou květy v blahé lásky sny!

*Mezi řečí Ctiradovu svit blesků pohasne a zjevení děv se ztrácí
v temnu. Šárčina tvář se jasní, jako by procitla z děsného
snu.*

ŠÁRKA
A věčným, věčným pokvete nám jarem život!

CTIRAD
Ó pojd!

OBA
Pojd!

*Jejich ústa se k sobě přiblíží, vtom se opět
osvětlí zjevení děv.*

ZJEVENÍ DĚV
Krev máš na ústech! Naši krev!

ŠÁRKA
zoufale se vytrhne ze Ctiradova objetí
Ó hrůza!
Zas těch očí mrtvých výčitka!
Jsou zde! Již blíží se! A mezi nás se
derou! Nikde spása! Nikde záchrana!
nikde!

CTIRAD
Jest v lásce! V lásce!

CTIRAD
I see but lightning in the clouds!

APPARITIONS OF THE MAIDENS
Come with us!
A wild flight awaits us! But first
horror will suck up your blood!

ŠÁRKA
throws herself at Ctirad
Protect me with your love!

CTIRAD
Only our love is here with us!

THE APPARITIONS
Where do you want to hide? your treachery
will follow you like an angry she-wolf.
It's strangling you. It wants to tear your heart out!

ŠÁRKA
They keep approaching! Death's hand
is snatching me up!

She sinks into Ctirad's arms – senseless.

CTIRAD
By the sacred fire
which binds me to you I beseech you,
dispell your dreadful images and come
with me! Come! In my arms that touch a fiery heart
I'll carry you. Over stones and
thorns into my quiet home! The lime-trees
beckon gaily through the windows, shedding
their blossoms of blissful dreams of love!

*While Ctirad speaks, the lightning and apparitions are
swallowed by darkness. Šárka's face brightens, it seems she has
woken up from a nightmare.*

ŠÁRKA
our life will flourish like eternal spring!

CTIRAD
Come!

BOTH
Come!

*Their lips are about to touch, when the apparitions of maidens
appear.*

THE APPARITIONS
Blood on your lips! Our blood!

ŠÁRKA
desperately tears herself aways from Ctirad's embrace
Horror!
The reproach of those dead eyes again!
They're here. Drawing nigh! They'll
come between us. There is no salvation!
No salvation anywhere!

CTIRAD
There is: in love, in love!

ZJEVENÍ DĚV

Kdo ty rány prsoum dal?

Kdo srdce proklál v ňadrech?

Kdo?

Kdo v říši temnou Morany nás slal?

ŠÁRKA

Mě hrůza chvátí!

ZJEVENÍ DĚV

S námi pojd!

ŠÁRKA

Jen jedna spása!

Smrti, přijmu mě i moji lásku!

Vyběhne na skálu a vrhne se dolů; zjevení zmizí, sluneční svit prozáří mraky.

CTIRAD

Šárko! – Sám! Sám! A dál mám žít!

KONE

THE APPARITIONS

Who has wounded our breasts?

Who pierced our hearts?

Who was it?

Who sent us into the dark kingdom of Morana?

ŠÁRKA

I am struck with horror!

THE APPARITIONS

Come, join us!

ŠÁRKA

Only one salvation! Death, receive me

and my love!

She climbs up the cliff and throws herself down. The apparitions disappear. The sun shines through the clouds.

CTIRAD

Šárka! – Alone! Alone! How shall I go on living alone!

THE END